

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi tapaturmavakuutuslain muuttamisesta ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 22 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan tapaturmavakuutuslais-
sa tarkoitettujen vakuutuslaitosten yhteiselintä
sekä työtapaturmien ja ammattitautien tilastoin-
tia koskevien sekä siihen liittyvien säännösten
lisäämistä tapaturmavakuutuslakiin ja maatalous-
yrittäjien tapaturmavakuutuslakiin. Samalla eh-

dotetaan, että tilastoa pitävänä vakuutuslaitosten
yhteiselimenä toimisi Tapaturmavakuutuslaitos-
ten Liitto r.y.

Lait ovat tarkoitettut sovellettaviksi vuoden
1988 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Tapaturmavakuutuslain (608/48) ja siihen liit-
tyvän lainsäädännön täytäntöönpanijoina toimi-
vat 19 eri vakuutuslaitosta. Laissa ei ole säännöstä
näiden laitosten yhteisten asioiden hoitamisesta.
Niitä on sääntöjensä perusteella hoitanut Tapa-
turmavakuutuslaitosten Liitto r.y., joka on kaik-
kien Suomessa lakisääteistä tapaturmavakuutusta
harjoittavien vakuutuslaitosten ja maatalousyrit-
täjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) täytän-
töönpanosta vastaavan maatalousyrittäjien eläke-
laitoksen yhteiselin. Tarkoituksenmukaista olisi,
että tapaturmavakuutuslaissa olisi nimenomainen
säännös vakuutuslaitosten yhteisiä asioita hoita-
vasta yhteiselimestä.

Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto r.y., jonka
nimi oli alunperin Suomen Tapaturmavakuutus-
laitosten Liitto, on merkitty yhdistysrekisteriin
vuonna 1920. Vuodesta 1925 lähtien sen jäseninä
ovat olleet kaikki lakisääteistä tapaturmavakuu-
tusta harjoittavat vakuutuslaitokset, mukaan lu-
kien valtion työntekijöiden ja toimihenkilöiden
sekä virkamiesten tapaturmavakuutusta hoitava

laitos. Liiton hallituksessa ovat olleet edustettui-
na työmarkkinoiden keskeisimmät keskusjärjestöt
maaliskuun alusta 1986 lukien. Liiton neuvotte-
lukunnassa ovat mukana kaikki työmarkkinoiden
keskusjärjestöt. Sekä hallituksessa että neuvotte-
lukunnassa on mukana myös maatalousyrittäjien
elinkeinopoliittinen keskusjärjestö.

Tapaturmavakuutuslaitosten yhteisten asioiden
hoitamisesta erään osan muodostaa työtapatur-
mia ja ammattitauteja koskeva tilastonpito. Mui-
ta yhteisiä asioita ovat muun muassa tapaturma-
vakuutustoiminnan alaan kuuluvien selvitysten ja
aloitteiden tekeminen, tapaturmavakuutuslain-
säädännön soveltamisen seuraaminen, jäsenlai-
toksien edustaminen toimialaansa kuuluvissa yh-
teisissä asioissa, korvausasioiden käsittelyn yhden-
mukaistaminen jäsenlaitoksissa, tapaturmantor-
juntatyön edistäminen, tiedotustoiminta ja tapa-
turmavakuutuksen alaan kuuluva kansainvälinen
yhteistyö.

Työtapaturmien ja ammattitautien seurantaa
koskevaa tilastoa Tapaturmavakuutuslaitosten
Liitto r.y. on pitänyt vuodesta 1975. Tilastossa
ovat sen perustamisesta lukien olleet mukana
lähes kaikkien vakuutuslaitosten lakisääteisen ta-

paturmavakuutuksen vahinkoja koskevat seurantatiedot. Vuoden 1987 alusta kaikki vakuutusyhtiöt valtiokonttoria lukuun ottamatta ovat mukana tilastoaineistossa. Valtion palveluksessa olevien henkilöiden työtaturmien ja ammattitautien seurantatieto on automaattisen tietojenkäsittelyjärjestelmän käyttöönottovalmiuksien lisääntyessä mahdollista toteuttaa vuotta 1989 koskien ja siitä eteenpäin. Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto r.y:n pitämää tilastoa on hyödynnetty sosiaali- ja terveysministeriön sekä vakuutuslaitosten toimesta muun muassa alan lainsäädäntöä kehitettäessä ja vakuutusmaksun perusteita vahvistettaessa. Tilastoa on tarvittu myös työsuojelutoiminnassa. Tilaston pitämisestä ei ole kuitenkaan erityistä säännöstä tapaturmavakuutuslaissa.

Henkilörekisterilain (471/87) voimaantulo vuoden 1988 alusta asettaa eräitä edellytyksiä erityisesti automaattista tietojenkäsittelyjärjestelmää käyttäville henkilörekistereille, joissa on henkilön tunnistetiedot sekä muun muassa hänen terveydentilaansa ja taloudellista asemaansa koskevia tietoja. Kaikkia näitä tietoja sisältää Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto r.y:n pitämä työtaturmien ja ammattitautien seurantaa koskeva tilasto. Tämän johdosta olisi tarpeellista, että tilastonpidosta ja sen sisältämistä tiedoista sekä tietojen salassapitovelvollisuudesta säädettäisiin tapaturmavakuutuslaissa. Salassapitovelvollisuutta koskevat säännökset ovat nykyisin olleet vakuutusyhtiölaissa (1062/79) sekä virkamiehille koskevassa lainsäädännössä. Nämä säännökset eivät koske Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto r.y:tä ja sen henkilökuntaa.

Edellä olevan perusteella esitetään, että tapaturmavakuutuslakiin lisättäisiin säännös vakuutuslaitosten yhteiselimestä, jona toimisi Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto r.y. Yhteiselimelle kuuluisivat vakuutuslaitosten yhteiset tehtävät, tilastointia lukuun ottamatta niitä tarkemmin yksilöimättä. Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto r.y. jatkaisi siten tehtäviään ja nykyistä toimintaansa sääntöjensä edellyttämällä tavalla lainsäädännön perusteella. Muutoksesta säädettäisiin tapaturmavakuutuslain uudessa 30 a §:ssä. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 22 §:n 1 momenttiin lisättäisiin viittaussäännös, jonka mukaan tapaturmavakuutuslain mainittua 30 a §:ää sovellettaisiin myös maatalousyrittäjien tapaturmavakuutusta hoitavaan laitokseen.

Tilastonpidon osalta esitetään, että Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto r.y. pitäisi työtaturmista ja ammattitaukeista sekä maksettavista korvauksista tilastoa. Lakiin lisättäisiin erityinen

säännös tietojen antamisesta yhteiselimelle. Säännöksessä luelteltaisiin yksityiskohtaisesti tietosuojavelvoitteen huomioon ottaen, mitä asioita koskevat tiedot vakuutuslaitosten on tilastoa varten luovutettava. Tiedot sisältäisivät ilmoituksen työtaturmista ja ammattitaukeista sekä niiden ilmenemisajankohdasta, aiheutuneista vammoista ja sairauksista, maksetuista korvauksista ja korvauksen suuruuteen vaikuttavista tekijöistä sekä vakuutuksenottajasta, tämän toimialasta, maksetuista palkoista ja vakuutusmaksuista. Sosiaali- ja terveysministeriö antaisi tarvittaessa tarkemmat määräykset tietojen antamisesta yhteiselimelle.

Salassapidon osalta esitetään säädettäväksi, että kaikki ne, jotka tapaturmavakuutuslaissa säädettyä tehtävää täyttäessään saavat tietää jonkun henkilön taloudellisesta asemasta tai terveydentilasta taikka vakuutuksenottajaa koskevasta liikesalaisuudesta, ovat saamiinsa tietoihin nähden salassapitovelvollisia. Luvattomasta salassapitovelvollisuuden rikkomisesta seuraisi rangaistuksena sakkoo, jollei teosta ole muussa laissa säädetty ankarampaa rangaistusta. Virallisella syyttäjällä ei olisi kuitenkaan oikeutta nostaa syytettä salassapitovelvollisuuden rikkomisesta, ellei asianomistaja ilmoittaisi tekoa syytteesen pantavaksi. Salassapitosäännös otettaisiin tapaturmavakuutuslain uuteen 56 a §:ään.

Tieteellisen tutkimuksen mahdollistamiseksi nykyiseen tapaan esitetään, että vakuutuslaitokset ja yhteiselin voisivat luovuttaa tieteellistä tutkimusta varten hallussaan olevat vakuutus- ja korvausasiaat koskevat tiedot, jollei niitä ole säädetty salassa pidettäväksi. Kuitenkin myös salassa pidettäviä tietoja olisi mahdollista luovuttaa tieteelliseen tutkimukseen sosiaali- ja terveysministeriön luvalla edellyttäen, ettei tietojen luovutus ja käyttö vaaranna niitä etuja, joiden turvaamiseksi salassapidosta on säädetty. Luvan saaja olisi velvollinen pitämään salassa näin saamansa tiedot, jollei luvasta muuta johdu.

Suomen virallisessa tilastossa on osa, joka koskee työtaturmien ja ammattitautien syitä. Tämän tilaston laatii työsuojeluhallitus. Tilaston tiedot perustuvat työnantajan tapaturmailmoitukseen, jonka vakuutuslaitokset lähettävät työsuojeluhallitukselle. Tiedon toimittamiseen velvoittaa tapaturmavakuutuslain ja ammattitautilain täytäntöönpanosta annetun asetuksen (850/48) 3 §.

Työterveyslaitos julkaisee vuosittain ammattitaukeista tilastoa, joka perustuu kunakin vuonna sen rekisteriin ilmoitettuihin tapauksiin. Ilmoi-

tukset voivat tulla kolmesta eri lähteestä. Vakuutuslaitokset ilmoittavat yleensä korvaamansa ammattitautitapaukset suoraan työterveyslaitoksen rekisteriin. Rekisterimerkintä tehdään myös niistä tapauksista, joista työterveyslaitoksella suorite-
tuissa tutkimuksissa kirjoitetaan ammattitautia puoltava lausunto. Lisäksi työsuojeluhallitus tekee sille ilmoitetuista ammattitau-
deista ilmoituksen työterveyslaitokselle liitettäväksi ammattitau-
tirekisteriin.

Olisi tarkoituksenmukaista, että henkilörekis-
terilain voimaantumisen yhteydessä säädettäisiin nykyistä tarkemmin myös tietojen luovuttamisesta työsuojeluhallituksen ja työterveyslaitoksen tilas-
toa varten.

Edellä olevan perusteella esitetään, että tapa-
turmavakuutuslakiin lisättäisiin nimenomainen säännös tietojen luovuttamisesta työsuojeluhalli-
tuksen työtapaturma- ja ammattitautirekisteriin. Sama koskee tietojen luovuttamista työterveys-
laitoksen ammattitautirekisteriin. Vakuutuslaitos antaisi tarvittaessa tapaturmavakuutuslain 39 §:n mukaisesta tapaturmailmoituksesta tilastoa var-
ten tarpeelliset tiedot työsuojeluhallitukselle. So-
siaali- ja terveysministeriö antaisi tarvittaessa tar-
kemmat määräykset näiden tietojen luovuttami-
sesta. Samalla ehdotetaan, että vakuutuslaitos tai
vakuutuslaitosten yhteiselin voisi antaa työter-
veyslaitokselle tiedot työperäisten sairauksien re-
kisteriä varten. Edellä esitetystä säädettäisiin ta-
paturmavakuutuslain muutettavassa 64 §:ssä ja
uudessa 64 a §:ssä. Lain 64 §:n nykyinen säännös
poistettaisiin vanhentuneena.

Maatalousyrittäjien eläkelaitos hoitaa lakisää-
teistä maatalousyrittäjien tapaturmavakuutustoimintaa. Tähän toimintaan liittyy muun muassa tilaston pitäminen ja tilastotietojen julkaisemi-
nen sattuneista tapaturmista ja ilmenneistä am-
mattitau-
deista sekä niiden korvaamisesta.

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tilastonpi-
don osalta esitetään, että eläkelaitos pitäisi ja
julkaisisi kuten tähänkin asti itse tilastoa maata-
lousyrittäjien tapaturmavakuutuslaissa tarkoite-
tuista työvahingoista ja niiden perusteella makse-
tuista korvauksista. Tarvittaessa eläkelaitos kui-
tenkin antaisi Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto
r.y:lle sen tilastonpidossaan tarvitsemat tiedot.
Näin varmistettaisiin, että maatalousyrittäjien ta-
paturmavakuutustoimintaa voidaan tarkastella
yhdessä tapaturmavakuutuslain mukaisen toi-
minnan kanssa, jos sitä esimerkiksi tapaturma- ja
ammattitautitilanteen kokonaiskehityksen seu-
rannan kannalta pidetään tarkoituksenmukaise-
na. Asiasta säädettäisiin maatalousyrittäjien ta-
paturmavakuutuslain 22 §:n 3 momentissa, jonka
soveltamisesta sosiaali- ja terveysministeriö antaisi
tarvittaessa tarkemmat määräykset.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Lakiehdotuksen toteutumisesta ei aiheudu va-
kuutusmaksuun vaikuttavia lisäkustannuksia. Ehd-
dotuksella ei ole valtiontaloudellista merkitystä.

3. Voimaantulo

Lait ovat tarkoitettut sovellettaviksi vuoden
1988 alusta, kuitenkin siten, että tapaturmava-
kuutuslain 64 §:n 2 momenttia sovellettaisiin
valtiokonttoriin 1 päivästä tammikuuta 1989.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskun-
nan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**tapaturmavakuutuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/48) 64 § ja *lisätään* lakiin uusi 30 a, 56 a, 64 a, ja 65 b § seuraavasti:

30 a §

Tämän lain mukaisia, 29 §:n 1 momentissa ja 30 §:n 1 momentissa tarkoitettujen vakuutuslaitosten yhteisiä asioita hoitaa näiden laitosten yhteiselin, jona toimii Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto r.y.

6 luku

Rangaistusmääräyksiä

56 a §

Jos joku luvatta ilmaisee, mitä hän tässä laissa säädettyä tehtävää täyttäessään on saanut tietää jonkun henkilön taloudellisesta asemasta tai terveydentilasta taikka vakuutuksenottajaa koskevasta liikesalaisuudesta, hänet on tuomittava *tapaturmavakuutuslaissa säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta* sakkoon, jollei teosta ole muussa laissa säädetty ankarampaa rangaistusta.

Edellä 1 momentissa mainitusta rikoksesta virallisella syyttäjällä ei ole oikeutta nostaa syytettä, ellei asianomistaja ole ilmoittanut rikosta syytteeseen pantavaksi.

8 luku

Erinäisiä säännöksiä

64 §

Tämän lain 30 a §:ssä mainittu yhteiselin pitää tilastoa tässä laissa, ammattitautilaissa (638/67) ja valtion viran- ja toimenhaltijain tapaturmakorvauksesta annetussa laissa (154/35) tarkoitetuista työtapaturmista ja ammattitaudeista sekä niistä maksetuista korvauksista.

Vakuutuslaitoksen on annettava yhteiselimelle 1 momentissa mainittua tilastoa varten tarvittavat tiedot. Näiden tulee sisältää tiedot työtapatur-

mista ja ammattitaudeista, niiden aiheuttamista vammoista ja sairauksista, kullekin korvauksen-saajalle maksettavista korvauksista ja korvauksen suuruuteen vaikuttavista tekijöistä samoin kuin vakuutuksenottajasta, tämän toimialasta, maksetuista palkoista ja vakuutusmaksuista.

Vakuutuslaitos antaa tarvittaessa 39 §:n mukaisesta tapaturmailmoituksesta tilastoa varten tarpeelliset tiedot työsuojeluhallitukselle.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tietojen antamisesta yhteiselimelle ja työsuojeluhallitukselle.

64 a §

Vakuutuslaitos tai vakuutuslaitosten yhteiselin voi antaa työterveyslaitokselle tiedot työperäisten sairauksien rekisteriä varten.

65 b §

Tieteellistä tutkimusta varten vakuutuslaitos tai vakuutuslaitosten yhteiselin voi antaa hallussaan olevia vakuutus- ja korvausasiain koskevia tietoja edellyttäen, ettei kysymyksessä ole 56 a §:n 1 momentissa tarkoitettu salassa pidettävä tieto. Sosiaali- ja terveysministeriö voi kuitenkin antaa luvan 56 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen tietojen antamiseen tieteellistä tutkimusta varten, jos tietojen luovutus ja käyttö ei vaaranna niitä etuja, joiden turvaamiseksi salassapidosta on säädetty. Jollei luvasta muuta johdu, luvan saajan salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä 56 a §:n 1 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1988, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1988.

Mitä 64 §:n 2 momentissa on säädetty vakuutuslaitoksen velvollisuudesta antaa tilastoa varten tietoja, sovelletaan kuitenkin valtiokonttoriin 1 päivästä tammikuuta 1989.

2.

Laki

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 22 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 22 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentti 23 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (36/87) ja 3 momentti 19 päivänä huhtikuuta 1985 annetussa laissa (330/85), näin kuuluviksi:

22 §

Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvien osin lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 16 ja 19 §:ssä, maatalousyrittäjien eläkelain 16 ja 17 §:ssä sekä tapaturmavakuutuslain 30 a, 37, 56 a, 61 a, 63, 64, 64 a ja 65 b §:ssä on säädetty.

Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos pitää ja julkaisee tilastoa tässä laissa tarkoitetuista työvahingoista ja niiden perusteella maksetuista

korvauksista. Se antaa tarpeelliset tiedot tapaturmavakuutuslain 64 §:n 1 momentissa mainitun tilaston pitämistä varten saman lain 30 a §:ssä tarkoitetulle vakuutuslaitosten yhteiselimelle. Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän momentin säännösten soveltamisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1988, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1988.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1987

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Helena Pesola*

1.

Laki**tapaturmavakuutuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/48) 64 § ja *lisätään* lakiin uusi 30 a, 56 a, 64 a, ja 65 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

30 a §

Tämän lain mukaisia, 29 §:n 1 momentissa ja 30 §:n 1 momentissa tarkoitettujen vakuutuslaitosten yhteisiä asioita hoitaa näiden laitosten yhteiselin, jona toimii Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto r.y.

6 luku

Rangaistusmääräyksiä

56 a §

Jos joku luvatta ilmaisee, mitä hän tässä laissa säädettyä tehtävää täyttäessään on saanut tietää jonkun henkilön taloudellisesta asemasta tai terveydentilasta taikka vakuutuksenottajaa koskevista liikesalaisuudesta, hänet on tuomittava tapaturmavakuutuslaissa säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta sakkoon, jollei teosta ole muussa laissa säädetty ankarampaa rangaistusta.

Edellä 1 momentissa mainitusta rikoksesta virallisella syyttäjällä ei ole oikeutta nostaa syytettä, ellei asianomistaja ole ilmoittanut rikosta syytteeseen pantavaksi.

8 luku

Erinäisiä säännöksiä

64 §

Jos tämän lain mukainen rahansuoritus ei ole kymmennellä tasan jaollinen markkaluku, se taimitetaan lähimmäksi kymmenellä jaolliseksi markkaluvuksi.

64 §

Tämän lain 30 a §:ssä mainittu yhteiselin pitää tilastoa tässä laissa, ammattitautilaissa (638/67) ja valtion viran- ja toimenhaltijain tapaturmakorvauksesta annetussa laissa (154/35) tarkoitetuista työtapaturmista ja ammattitaudeista sekä niistä maksetuista korvauksista.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Vakuutuslaitoksen on annettava yhteiselimelle 1 momentissa mainittua tilastoa varten tarvittavat tiedot. Näiden tulee sisältää tiedot työtapaturmista ja ammattitaudeista, niiden aiheuttamista vammoista ja sairauksista, kullekin korvauksensaajalle maksettavista korvauksista ja korvauksen suuruuteen vaikuttavista tekijöistä samoin kuin vakuutuksenottajasta, tämän toimialasta, maksetuista palkoista ja vakuutusmaksuista.

Vakuutuslaitos antaa tarvittaessa 39 §:n mukaisesta tapaturmailmoituksesta tilastoa varten tarpeelliset tiedot työsuojeluhallitukselle.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tietojen antamisesta yhteiselimelle ja työsuojeluhallitukselle.

64 a §

Vakuutuslaitos tai vakuutuslaitosten yhteiselin voi antaa työterveyslaitokselle tiedot työperäisten sairauksien rekisteriä varten.

65 b §

Tieteellistä tutkimusta varten vakuutuslaitos tai vakuutuslaitosten yhteiselin voi antaa hallussaan olevia vakuutus- ja korvausasiain koskevia tietoja edellyttäen, ettei kysymyksessä ole 56 a §:n 1 momentissa tarkoitettu salassa pidettävä tieto. Sosiaali- ja terveysministeriö voi kuitenkin antaa luvan 56 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen tietojen antamiseen tieteellistä tutkimusta varten, jos tietojen luovutus ja käyttö ei vaaranna niitä etuja, joiden turvaamiseksi salassapidosta on säädetty. Jollei luvasta muuta johdu, luvan saajan salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä 56 a §:n 1 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1988, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1988.

Mitä 64 §:n 2 momentissa on säädetty vakuutuslaitoksen velvollisuudesta antaa tilastoa varten tietoja, sovelletaan kuitenkin valtiokonttoriin 1 päivästä tammikuuta 1989.

2.

Laki

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 22 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 22 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentti 23 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (36/87) ja 3 momentti 19 päivänä huhtikuuta 1985 annetussa laissa (330/85), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 16, 18 ja 19 §:ssä, maatalousyrittäjien eläkelain 16 ja 17 §:ssä sekä tapaturmavakuutuslain 37, 61 a ja 63 §:ssä on säädetty.

Mitä tapaturmavakuutuslain 64 §:ssä on säädetty, ei noudateta tätä lakia sovellettaessa.

Ehdotus

22 §

Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 16 ja 19 §:ssä, maatalousyrittäjien eläkelain 16 ja 17 §:ssä sekä tapaturmavakuutuslain 30 a, 37, 56 a, 61 a, 63, 64, 64 a ja 65 b §:ssä on säädetty.

Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos pitää ja julkaisee tilastoa tässä laissa tarkoitetuista työvahingoista ja niiden perusteella maksetuista korvauksista. Se antaa tarpeelliset tiedot tapaturmavakuutuslain 64 §:n 1 momentissa mainitun tilaston pitämistä varten saman lain 30 a §:ssä tarkoitettulle vakuutuslaitosten yhteiselimelle. Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän momentin säännösten soveltamisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1988, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1988.